

אליז'וף לש"ו בפראשת השבוע

שְׁנִים בְּרֵבָד

ארכוֹן בֵּין־מִזְבֵּחַ לִפְנֵי אָ

ויל עי מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נשי פורטלי אמריקה

三

ט"ז ל"ז - מ"א (פרשת ציון)

ט ל ח (תיז"ה)

רְשָׁאָבָדָע " לְחֵמָה זַיִת " וְעַשְׂוּ לְהֵם צִיצִית
רְשָׁאָבָדָע " לְחֵמָה זַיִת " לְטַהֲרָה לְכֶם צִיצִית הַחֵל מִן " וְהַפִּירֹושׁ הַסְּגָבָה "

1- מה היה פרושי המלה "זִיכְרָת" לפני רשות וראב"ע?

2. מהי דעתך ראהב"ע בדבר עטיפה בטלית בזמן המפללה?

ב. ל"ט ודראותם אותנו וזכורותם
רבב"ו: פברס' הפטס' ישוטטו לבאר באיזו דבר יזכרו כל המזוזות ע"י. שיראו את האיזיות

הפטן הפטן שיטרן התוכל לעדות על שאלה זו ע"פ רמב"ן בראשית ט' ז"ב ד"ה זאת אותה אשר אני בוטן החל מן "ואם תבקש מה טעם בקשת..." (זהשוו **רש"** ד"ה וזכרתם...)

ד. ל"ט ולא תתזרו אחריו לבבכם ואחריו עינייכם. ספרי ט"ז ע': (ס"ז ל"ט) ולא תתזרו אחריו לבבכם, מגד שחייבים הולכים אחר הלב. איז חלב אחורי העיבדים? אמרת: וכי לא יש סומך שעיטה כל תועבות שבulous? חא מה ת"ל: ולא תתזרו אחריו לבבכם ואחריו עינייכם? מגד שחייבים הולכים

רשות ד"ה ולא מתוויזו (וחשווה איזוב לא"א ז' וואחר עיני הילך לבוי) (וחשווה סוטה ח' ע"א: אין יוצר הרעד שולט אלא במה שעניינו רוואות).

(הבנייה הספרית הנעה דברי המלך"ם שם: לוֹא קָדוּמָ צִוְׁרֵי הַתֹּאֹהֶה לְמַשְׁלֵב בְּלָבָב
בָּרֶךְ רֹעֶה לְהַסִּיד מִפְנִינוֹ יַדְאָתָה הַזֶּה, לֹא תִּהְיֶה נְפָעֵל מִפְרָאָה עִינְיוֹן; וּמָה שָׂנְפָעֵל
מִפְרָאָה עִינְיוֹן אֶל הַתֹּאֹהֶה, זֶה אָוֹם כִּי כָּבֵר סָלַה הַתֹּאֹהֶה מִסְלָה בְּלָבָבָו מִקְוָdot
יְשָׁקְדוּמָ בְּלָבָבָו מִחְשְׁבָות אָוֹן לְחַקֵּל בִּידָאָתָה הַזֶּה...)

1. מה ההבדל בין דברי הסופר לביין מאמר חז"ל המובא ברש"ג?
2. شيء הדעתה הנכ"ל ויזאות מתוך השקפות פס' נוכחות שוגרות, אלו הן?
3. לאיזו ממשית היחסות הנ"ל מתאיםים דבריו ראב"ע שמוט כ' י"ד ד"ה לא
תחמד עד "זהבנה נשלם פירוט..." ומה הצד השזה?

ה.ל"ט ולא תתוורו אחריו ללבבכם... ותשווה לפסוק זה:
קhalbת י"א ט, שמה בחור בילדותך... והLEN בדרכיו לך ובמראה עיניך.
בש"י לקhalbת שם: אדם שאומר לעצמו ולבנו: חטא, חטא! כי פעם אחת חלקה על הכל.
אף כאן החכם אמר: שמה... כי על כל אלה ייביאך השופט במשפט.
ראב"ע לעקבות שם: ועגינדו כמו אומר עשה רע ותראה מה יבזא עליך.
זספ"ך י"ט ממעל אומר: ולא תתוורו אחריו ללבבכם למה גאנט? לפ' שהוא אומר (קhalbת י"א) "שם בחור בילדותך והLEN בדרכיו לך"... בדרך ישר או בדרך שתדעת?
מ"ל: ולא תתוורו אחריו ללבבכם...

מלג'י-ט: בבראור דבריך ר' ישמעאל: נפש האדם וכחוותיה נבראו בארץ ישר וטבע הלב
נוטה אל הטוב, רך שהאדם מסקלקל את טבעו ומעליה על לבו ציוורים רעים, ועל
כן לא יכול לומר "ולא תלחכו אחרי ליבביכם" טאם היה הולך כפי מה שדרבי הלב
סלולות בטבעו יצירתו היוז דרכיהם טוביים ווישרים, ולכך אמר החכם "שם בחור
זהליך בדרכי לבך ובמראתך עיניך", שמדובר מפי יהושע בדרכיו לבבו הטוביים...
 כבר קהילת בראים לסתורדים את פסוקנו. כיצד מישב סתירה זו כל אחד מהן"ל?

ל. ל"ט ולא תתזרו אחריו לבבכם ואחריו עיינ' פס. רמב"ם הילכות עכו"ם פרק ב' אולכה ג': ... ולא עכו"ם בלבד היה רשא לחייב את אחורי במחשבתך, אלא כל מחשבה שאתה גורם לו לאדם לעקור עיקר מעיקרי התורה מזיהרין אכן שלא להעלותה על לבנו ולא נסיך דעתך ובוחן אחר הדוחורי הלא מפנוי שצעתו של אדם קדרה נלא כל הדעות יכולין להשיג האמת על בוריתך, ואם ימשך כל אדם אחר מחלוקת לבנו, נמצא מחריב את העולם לפניו קדר דעתך. כיزاد? פעמים יתרך אחר עכו"ם ופעמים יחשב ביחס הבורא, טמא הוא - טמא אילנו? מה לפעלה ומה למטה...? ופעמים בנבואה, טמא היא אמת - טמא אילנה? ראיינו יודע המדות סיידין בחון עד שידע האמת על בוריתך, וgemäß צוא לידי סיגנות; ועל עניין זה הזיהירה התורה ונאמר בה "ולא תתזרו אחריו לבבכם...", ככלומר: לא ימשך כל אחד מסכם אחורי דעתך הקדשה וידמה שמחשבתך משגות האמת. כך אמרו חכמים (ברכות י"ב) "אחריו לבבכם"

ספורהנו: ד"ה וראיתם אותו זכרתם. מה כי יאט בפי רוש המושג לב ובכונת הפסוק כלו?

יב לאלה: תשובות (וגם שאלות) לד"ר נחמה ליבוביץ, ירושאים, קריית משה. מכתבים, תלומים לייעקב אשכנזי, ירושאים, רחוב אוסטוקין 48.